

עין משפט
נר מצוה

א
א
ב
מ"ח
פ"ז
מחל'
מחזיקין
ומוטפין
הלכה
אי':
ב
ג
מ"ח
פ"ח
מהלכות
קרנן
פסח
הלכה
טז:

—

תורה אור השלם

1. וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
וירקא:
ט ז

—

רבינו גרשום

במקום אחר:
קרנן
אחד אמרתי
לך. כלומר קרנן אחד ממין אחד יביא מנחת מאפה ולא שנים ואם היה מכבא מחצה חלות ומחצה ריקקין היה ב' קרבנות:
א"ל ר' שמעון אילו נאמר קרנן קרנן ב' פסמים בפסוק הייתי אומר חלות קרנן אחד וריקקין קרנן אחד נכשיו שלא נאמר אלא קרנן א' משפט וחלות וריקקין קרנן א' ואם רצה להביא מחצה חלות ומחצה ריקקין יביא וקרנן א' הוא:
מה וכל האמור לטטה ב' מנין בכל המנחה ומה דרובל נעשה במרחשת וכל מנחת בלולה בשם ותרבה ב' מינין הן ואם הביא מנחת א' משינחם לא יבא אף כל האמור למעלה במנחת מאפה ב' מינין הן ואם הביא מנחת א' משינחם לא יבא אכל חלות לחודייהו וריקקין לחודייהו אימא לא יביא קמ"ל בשמן בשמן דאיהו שירצה יביא ודיו:
איכא ביניהו דיעבד דלר' יוסי ב' יהודה אפי' דיעבד נמי לא דכל תנא בתרא לטפיר מילתא קא אתי:

הדרן עלך כל המנחות.

בג' סאין. היינו אפיפה בשבת. לפי שכליל ששה עשר היה נקצר:
בלא טירחא שאינו צריך להורקידו תרבה שאתו צריך ליטול אלא האבק ממנו ויהיה עשרון:
דהכי שביחא מילתא. שלא יהא צריך ליטול אלא האבק הכורז שבו. ואל ירבה במלאכות תרבה לקצור ולשתון ויתר מצורין וכן שרא המלאכות משמשת הקצירה ועד שעת הורקה:
כיון דאפשר מבחי טפי לא טרחינן כרעבידן בחול ה"נ כיון דאפשר משלש לאפוקי עשרון מובחר לא טרחינן בחמש כרבעינן בחול:
דליכא בוין קדשים בגי עובר דהא אפשר להוציא עשרון מובחר מג' אבל גבי פסח דאיכא בוין קדשים אי לא מיפשט כולו שלא יהיו קדשי שמנים

סג:

רבי ישמעאל^(p) [וחכמים אומרים] אחד שבת ואחד חול משלש היה בא. שנת דמודה רבי ישמעאל מוזיר ברישא ובספ"ק דסוכה

(דף ב.) דפליגי רבי אליעזר ורבנן במחללת ואמר רבא בגדולה דכולי עולמא לא פליגי דסתמא לסיכות כי

הכי אחת גדולה ואחת קטנה אחת קטנה ואחת גדולה מצעי ליה אין גירסא זו נכונה ואיפכא גרסינן כדמוכח הכא דההוא דמודו רבנן מצעי ליה למימני ברישא וכן ההיא דתנן בפרק בתרא דרשא השנה (דף טז:) אחת יצנה ואחת כל מקום שש צו ב"ד ע':

מפשיט את הפסח עד החזה. דרך רגליו מתחיל והולך ומפשט עד החזה ליטול אימוריו ולא דמי לההיא דתניא צנכרות בפרק כל פסולי המוקדשין (דף לג.) ובתמורה פרק ולד טטאט לעשות נוד שלם וצריך להוציא ע' רגליו מרגילין ציוס טוב ואין מרגילין בצכור דהתם במפשטיו לעשות נוד שלם וצריך להוציא ע' רגליו מרגילין ולא דווקא נקט הכא פסח יג' דכלל קרנן ציצור של שנת הוס מני לאשמועינן ונקט פסח לצינותא אף על פי שש פסחים מרוצים ונראין דרבנן דאפילו לגורן יחיד המירו אי נמי דווקא בפסח שרו רבנן דחשו שלא יתקלקל הצצר משום דעיקרו לאכילה:

שחט

רבי ישמעאל אומר ^[p] עומר היה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש ^[q] וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול א"משלש היה בא רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ^[r] ושלש מגלות וחכמים אומרים אחד ישבת ואחד חול מובחר ^[r] בשלשה סאין אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנן מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^[s]ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה ^[t] דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם כל היכא דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' עד ההוס.
שיכול להוציא את האימורים:
לא טרחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

כל המנחות באות מצה

פרק חמישי מנחות

וכי נאמר קרנן קרנן.
אחד דשני קרננות הו:
והלא לא נאמר אלא קרנן אחד.
ואע"פ כן כתב צו שני מינין אלמא שניהן אפייתן ד' פותמן ומערבן עד

וכי נאמר קרנן קרנן שני פעמים והלא לא נאמר אלא קרנן אחד ונאמר בו חלות וריקקין מעתה רצה להביא חלות מביא ריקקין מביא ^[p] מחצה חלות ומחצה ריקקין מביא ובוללן וקומץ משיניהם ואם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא רבי יוסי ב"ר יהודה ואמר מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה שלא יביא מחצה חלות ומחצה ריקקין ת"ל ^[q]וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן ותרבה לכל בני אהרן תהיה מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין ורבי יהודה שפיר קאמר ר' שמעון אמר לך כיון דכתיב בשמן בשמן כמאן דכתיב קרנן קרנן דמי ורבי שמעון אי לא כתיב בשמן בשמן דמי ואמינא דווקא מחצה חלות ומחצה ריקקין אבל חלות לחודייהו וריקקין לחודייהו אימא לא קא משמע לן רבי יוסי בר' יהודה היינו אבוב איכא בנייהו דאי עבר:

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר ^[p] עומר היה בא בשבת משלש סאין ובחול מחמש ^[q] וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול א"משלש היה בא רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ^[r] ושלש מגלות וחכמים אומרים אחד ישבת ואחד חול מובחר ^[r] בשלשה סאין אתי ולא שנה בחול ולא שנה בשבת אלא רבי ישמעאל מאי קסבר אי קסבר עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש אפילו בשבת נמי אי משלש אתי אפילו בחול נמי אמר רבא קסבר ר' ישמעאל עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש במירחא אתי משלש בחול מייחנן מחמש דהכי שביחא מילתא בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקה ואל ירבה במלאכות הרבה אמר רב ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד דתניא ^[s]ארבעה עשר שחל להיות בשבת מפשיט את הפסח עד החזה ^[t] דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה י'חב"א עד שיפשיט את כולו מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם כל היכא דאפשר לא טרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא אלא דליכא בוין קדשים אבל התם דאיכא בוין קדשים אימא

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' עד ההוס.
שיכול להוציא את האימורים:
לא טרחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

מנחות חמישי

וכי נאמר קרנן קרנן.
אחד דשני קרננות הו:
והלא לא נאמר אלא קרנן אחד.
ואע"פ כן כתב צו שני מינין אלמא שניהן אפייתן ד' פותמן ומערבן עד (לקמן עה.) ואחר כך בוללן כחמת בשמן:
רבי יוסי ברכי יהודה כאבוב סבירא ליה כדמפרש לקמן:
מה וכל האמור למטה שני ו מינין.
ה' נעשה במרחשת ובמחבת שתי מינין קרנן ^[q] הוא ואם הביא מחצה מה ומחצה מה לא יאל וכל מנחה בלולה בשמן ותריצה שני מינין הן:
אף כל ו' וכו' שני מינין הן.
כלומר חלות וריקקין האמורים צוירקא ^[q] שני מינין ואין מאטרפינן:
שפיר קאמר רבי שמעון.
וכי נאמר קרנן קרנן:
בשמן בשמן.
הפסיק הענין שאין צאין כחמת:
ורבי שמעון.
אלמר לך אי לא כתב בשמן לכל חד:
ה"א.
הואיל ואין הפסק דווקא קאמר מחצה חלות ומחצה ריקקין:
איכא צנייטו דיעבד.
לרבי יהודה דליף טעמא מקרנן אחד ^[p] ה' דיעבד כשרות לר' יוסי דליף ^[q] מכללה ותריצה כי היכי דכלולה דהיא מנחת נדבה ותריצה דהיא מנחת חוטא אפילו דיעבד חס עירבן פסולות כדאמר' ^[r] וירקא ה' לא יסיס עליה שמן ואם שס פסול הכי נמי חלות וריקקין דיעבד לא:

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר העומר היה צא בשבת כו'.
אס חל ששה עשר להיות בשבת היה עומר צא עשרון משלשה סאין שהיו קוראין שלשה סאין שעורים ומניסין אותו ננפה עד ד' סמניסין אותו עד עשרון מוצחר:
ובחול.
אס חל ששה עשר בחול קוראין חמשה סאין ומניסין מכל סאה מעט אותו סלת דק היוצא ראשון שהוא מוצחר ומוציאין מן ה' סאין עשרון כדכתיב ^[p] (שמות טז) והעומר עשירית האפיפה הוא:
בשלשה.
ג' מגלות לפרסס הדצר מפני בדייתוסין:
גב' אפי' בשבת נמי.
לייתי יא' דהא דמי שנת כדמפרש בצוף פירקין^[q]:
בלא טירחא.
שאינו צריך לנפות כ"כ:
בטירחא.
שינפו פעמים הרבה:
בחול מייסין מחמש דהכי שביחא מילתא.
כך

הדרן עלך כל המנחות

רבי ישמעאל אומר העומר היה צא בשבת כו'.
אס חל ששה עשר להיות בשבת היה עומר צא עשרון משלשה סאין שהיו קוראין שלשה סאין שעורים ומניסין אותו ננפה עד ד' סמניסין אותו עד עשרון מוצחר:
ובחול.
אס חל ששה עשר בחול קוראין חמשה סאין ומניסין מכל סאה מעט אותו סלת דק היוצא ראשון שהוא מוצחר ומוציאין מן ה' סאין עשרון כדכתיב ^[p] (שמות טז) והעומר עשירית האפיפה הוא:
בשלשה.
ג' מגלות לפרסס הדצר מפני בדייתוסין:
גב' אפי' בשבת נמי.
לייתי יא' דהא דמי שנת כדמפרש בצוף פירקין^[q]:
בלא טירחא.
שאינו צריך לנפות כ"כ:
בטירחא.
שינפו פעמים הרבה:
בחול מייסין מחמש דהכי שביחא מילתא.
כך

משוצת הדצר דהוי עשרון מוצחר טפי שאין ממציא מכל סאה אלא מעט אותו סלת דק היוצא ראשון:
מוטב שירצה במלאכה אחס.
מוטב שיחלל פעמים הרבה שנת במלאכה אחת כגון שירקד הג' סאין פעמים הרבה:
ואל ירבה במלאכות הרבה.
שיקצור ויזרה ויצרור ויטון וירקד שתי סאין יומר:
יב' עד ההוס.
שיכול להוציא את האימורים:
לא טרחינן.
יותר בשבת:
בוין קדשים.
חזיו מופשט ועומד כך עד הלילה ודומה כנצילה:
אכל

מסורת הש"ס

א' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ב' מ"ח פ"ח מהלכות קרנן פסח הלכה טז:
ג' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ד' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ה' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ו' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ח' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ט' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
י' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יא' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יב' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יג' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יד' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
טו' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
טז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יח' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
יט' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כ' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כא' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כב' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כג' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כד' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כה' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כו' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כח' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
כט' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
ל' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לא' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לב' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לג' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לד' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לה' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לו' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לח' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לט' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לכ' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לד' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לה' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לו' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לז' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לח' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לט' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לא' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָן הַמִּזְבֵּיִךְ אֵתָּה לֹא תִהְיֶה:
לב' וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאמַר בְּחֹדֶר וְכָל נִעְשָׂה בְּמִזְרָחָשׁת וְעַל מִחֶבֶת לְבָנָ